

Eggja teir til fremmandahatur?

MONG vera ivaleyst klökk at siggja henda spurning á prenti. Tað er tó okkara sannføring, at tað er í tøkum tíma, at hesin spurningur verður settur í ramasta álvara.

ORSØKIN til at vit seta hann er tey mongu úttalisi í fjølmiðlunum í seinastuni, antin vit hava nakað arbeiðsloysi í Føroyum ella ikki.

Í EINI útvarpssending hóskvöldið hoyrdu vit lögmann og tingmann tjóðveldisflokksins Finnboğa Ísakson siga, at er bara talan um føroyingar í arbeiði í Føroyum, so hava vit einki arbeiðsloysi. Tvs. at tað er tann útlandska arbeiðsmegin, sum er í landinum, sum er orsøkin til, at føroyingar ikki fáa arbeiði. Spurningur okkara er: er hetta ikki at eggja til fremmandahatur? Hava ikki danir og aðrir norðurlendingar fullan rætt til arbeiði í Føroyum uttan at vera skýrdir út-lendsk arbeiðsmegi.

Hava ikki føroyingar rætt til arbeiði í norðurlendsku grannalondum okkara uttan nakra forðing og verða kallað fremmandaarbeidarar!

TAÐ kann ikki vera rætt bara at kveistra veruleikan av borðinum, um at vit hava arbeiðsloysi í Føroyum í dag, og at hetta arbeiðsloysi veksur, við at vísa til, at høvdu allir hesir útlandsgarnir ikki verið her, so høvdu allar føroyskar hendur arbeiði. Tað kann ikki vera rætt at danir, sum eru komnir henda vegin at arbeiða, skulu hava ringa samvitsku, tí teir taka arbeiði frá føroyingum. Hugs bara um teir kanska 15.000 føroyigarnar, sum arbeiða í Danmark. Verða teir skýrdir fremmandaarbeidarar!

NÚ helt Finnboği Ísakson, at hann kundi sleppa væl burtur úr síni argumentation, við at vísa á, at tað eru ikki norðurlendingar við eiga at koyra av landinum, men harafturimóti eiga vit ikki at forlongja upphaldsloyvini hjá fólki uttanfyri Norðurlond. Finnboği, hví skulu hesi fólk, sum í

longri tíð hava tænt okkara áhugamála, verið arbeiðsmegi í føroyska ídnaðinum, tænstuvinnuni osfr., hví skulu tey nú bráðliga fáa durafjórðingin!

JÚ víst er arbeiðsloysi í Føroyum, og so kunnu tit siga, hvat tit vilja um útlandska arbeiðsmegina. Okkara politikkur má so ikki bliva, at vit nokta fólk úr øðrum londum at koma til Føroya, um somu tíð sum vit njóta gott av at kunna arbeiða hjá teimum.

ÁHUGAVERT var annars at hoyra lögmann tosa um, at føroyingar vilja ikki hava nakra arbeiðsloysisskipan, tí hetta verður bara ein sovipúta og slíka er føroyski arbeiðarin ikki vanur við. Jamen harra lögmaður, hví skal munur tá vera á vanligu arbeiðsmanninum og vinnulívinum! Lögmaður veit væl, at hevur nakar fingið soviútu so er tað okkara vinnulív, sum hvørja ferð tað manglaði í fór til tað almenna og metti tað vera eina sjálvfylgju, at landskassin stuðlaði so ella so. Hvi

skal munur vera á arbeiðsmanninum og vinnulívinum, tá talan er um at fáa hjálp!!!

jamu

Duga vit ikki at lurta — ella bíða vit eftir tí forvitnisliga?

Leygardagin sá eg ta *Syn*, sum eg hevði væntað næstseinasta leygardag. M.a. vóru tær farnar til Skopunar í sambandi við, at «Solaris» er útbygt fyri nógvar og tjúgu milli-ónir. Allar á virkinum vóru sera fegnar um broytingarnar, ikki minst fyri stólarnar í konsertsalinum, sum ein flakakvinna samanbar hollina við. Árni Gregersen vildi tó vera við, at bara mandfólkini — teir — høvdu arbeiðt alla tíðina, meðan umbyggingin fór fram.

Hóskvöldið skifti menn orð um íbúðarviðurskifti í UTF. Poul Michelsen talaði á politikarahátt í gátum, og segði m.a., at tað verða tey, sum eiga húsin sjálv, sum skulu gjalda, um leiguibúðarbygging verður stuðlað. Mótsøðumaður hansara, Tommy Petersen, royndi at vísa hesum aftur, og talaði fyrri sínun sjónarmiði um tervin á leiguibúðum og fjølbroyttum íbúðarmynstri. Men ikki kom nóg greitt fram, hvussu tey, sum «eiga» hús sjálv longu nú, gjalda alt sjálv, og hvør tann umskipan verður sum krevst, um íbúðarpolitikkur verður

settur í verk, sum umfatir leiguibúðir. Snilt at seta fólk upp imóti hvør øðrum eftir gamlari fyrmynd: tey ið eiga — tey ið leiga einki eiga. So eru veljararnir tryggir aftur, Poul hevur ið skifti støðu. Sendingin legði kortini sjónarmið fram, so kjakið kann halda fram.

Tað gjørdi *Gluggin* sunnukvöldið eisini, men har komu sjónarmiðini ikki so greitt fram. Diskoteksdansurin verður føroyskur, í teirri løtu onkur sigur hann er tað, og vit búgva her av somu grund, sum fær laksin at leita aftur í sína á! Kann vera, men hvør hevur ella tekur sær myndugleika til at siga, at nú er diskoteksentanin føroysk mentan — mentafroðingarnir, diskoteksanarnir ella tey, ið dansa har. Laksa-myndin er skemtlig, men eru samfelagsfrøðin og djórafroðin nú gingin saman? Tey mongu dømini um mentanarfybrigdi, sum fyrst vórðu víst, vórðu ov litið brukt, ferðamannastjórin skilur ikki meira millum orðmynd og gerð enn mentanarfrøðingarnir — á myndini hevur mentanin

eitt einfalt andlit, í livandi veruleikanum eitt annað og fjølbroyttari. Evnið er stak áhugavert og sera umfatandi, og har kom heilt væl burturúr. Kjakið sum kjakast og í samansetingini (redigeringini).

Ur trúarheiminum er áhugavert sending, sum UTF átti at lyst meira fyri í blaðskránni. Manakvöldið tosaði Armgard Mortensen Arge við Hans Jacob Joensen prest um advent og jólafyrirreiking. Spurningarnir vóru góðir og rúkkulongur enn at yvirtromini, men svarini høvdu lyndi til at vikja. HJJ hevði ongá hug til avgjorda støðutakan fyri ella imóti ovurhonds materialismuni, sum handlarnir eru fremstu talsmenn fyri. Tann ogvuliga áhugaverdi spurningurin um hvussu prestar o.o. fáa sagt eini strongdri meinigheit frá tí stóra friðarboðskapinum, varð bendur ein annan veg — haðar at talan var ikki um at «fanga» tey, sum bar koma í kirkju á jolum, men at prædika verður

sum vant. Men hvat gera prestur og onnur, ið prædika, í dag fyri at rokka fólki á hesi handilshatið?

Upplestur, framhaldssøgur og fyrirestrar eru útvarpstílar burturav. Aftur á slóðina er tað besta lisið hevur verið í útvarpinum í langa tíð. Hetta er skaldsaga eftir dansk-norska rithøvundin Aksel Sandemose, *En flyktning krysser sit spor*. Týðingin — eftir donsku týðingini frá 1955? — er yvirhøvur góð, men har eru skoytt alt, alt ov nógv «ment» uppi, har upprunateksturin einki «men» hevur, t.d. «Der var undtagelser» var «Men har vóru undantøkk». Og so verður ovurhonds áherðsla lögð á næstan øll hesi «men»-ini, at tú næstan einki annað hoyrir enn tey. Stundum ger týðingin av í meira lagi, serliga tá ið dramatikkurin økist, og seinast varð talað um «avgongu», tá ið konufólk av umvendingarhugi mest sum kendu orgasmu av at gera seg inn á aðra konu.

Orðabókin setti fyrst áhugaleysu lurtaðarnar av og kom eitt sindur seinni til óljóðið, sum varpaðu fjølmiðlarnir hava skapt.

útvarps- og sjónvarps-ummæli

Malan Simonsen
skrivur

Sagt var, at eingin virðir longur tað, sum verður sagt í vörpunum — ongan tíð gongur prátið betur við døgurðaborðið, enn júst meðan tíðindini eru. Johan Hendrik vildi vera við, at gávu okkara at lurta eru spiltar. Hugsandi er, at vit, sum eru uppvaksin við varpaðum miðlum duga uttanat tað, sum verður sagt: veður, ting- og landsstýristíðindi — sum í næsta valseiði eru beint øvugt — vanlukkur heima og uttanlands. Sníðið er vordið so fast, at innihaldið er vordið áhugaleyst. Lurta vit við øðrum oyranum eftir tíðindunum, meðan vit prátta, bíða vit eftir onkrum forvitnisligum — vit solda, eru kritiskari. Stórur partur av útvarpssendingunum er poppur, sum mangan tykist sum óljóð, og mong eru, sum lata oyruni aftur ella slökkja og lissa tí ofta tað áhuga-

verða, sum kemur aftan á. Afturvendandi halva søgan um, at lönirnar skulu setast 20% niður og skatturin nakað væl eisini, og kortini skulu vit hava tað sama eftir, er alt ov rósureyð til at vera sonn. Fáð onkra/n, sum er óheftur av landsstýri, hagdeild o.t., og sum hevur skil á slíkum at greiða okkum frá, hvat hetta er, tey arbeiða við í Tinganesi. Og hvat skuldu vit við samrøðuni við Ólaf Laufdal og hotel- og undirhalds-virksemi hansara í Íslandi? Mær kunnugt er annað at fara í býin eftir í Reykjavík enn vánaligum sangarinnum, sum tær vit hoyrdu í *Sýnini*.

Malan Simonsen